

L K

Kwestyjonariusz

Były star. strażnik Wierny w stanie spoczynku. Zamieszkały kolonja, Białowieża Gmina Piastki Powiat Wołkowysk, Województwo Białostockie. w dniu 2. Grudnia 1939 r. Posterunek Milicji dotknęli ummie rewirze, domagając się byśen zdat broń, której nieposadatem, arestowano ummie trzymali ummie na posterunku 14 dni na badnie każdej nocy ogockimie 10 badanie bili narużne sposoby przykażdym badnie, wybili mi 3 zęby widzieli że już mało żywy zwolnili ummie w dniu 16 grudnia 1939 r. W nocy na 10. Lutego 40 r. ogockimie 2. C. N. K. W. D. Wypędzając ummie wraz z całą rodziną, na furmanki, nie zwracając uwagi że ummie w tym dniu był strasny że nim my dojechali do stacji tośmy podmaszali ręce i nogi, pakowali oni sami co chcieli, ummie postawili w kaciuku wmiestkaim, stojąc nadumną skarabinum, ubieralismy się, tylko w to co oni zezwolili, bagażu nam wzięli to co oni sami chcieli, a nam nawet mawie nie pozwalali gruzili nas do wagonów małych po 48 osób w wagonie, wraz z naszymi bagażami, było nam bardzo ciasno, dwieciaki które pasowały nieobrono przyseianach po przymanzaty im włosy do seian wagonów, że musielismy włosy im obcinać. wzięli nas 14 dni do Moskwy i tam sprzedawano nam zupę, po 3 ruble porcyja, a chleb po 1 rublu kilo chleba, wody dawano nam raz na 24 godziny tak mało że milicji z pragnienia, zeszinegu robilismy

Wodę i śniegu nie rozawali brzoje, bili w ten
 czas gdy robili śniegu, przyjechaliśmy do
 Obłocii Strechangielsk wyładowywali nas na
 furmanki naszą bagaż, a my piechotom bez
 3 dni, zbierali na furmanki tylko tych kto
 upadł niemogł iść dopiero wrzeli na furmankę
 mrozy i śniegi były straszne, dojechaliśmy do
Posiołku Traktorna Bara tam 1 dzień było
 odpoczynku po podróży i do roboty unas kto
 nie robi to nie w chodzikim na lasowatę
 chodzik nas 4.10. ja żona 12 letni syro i curka
 15 letnia, a w baraku porostawał tylko 1 synek
 12 letni, chleba było wyznaczone dla dorosłych 900gr.
 dla dzieci pramięcych 800gr. dla dzieci nie pracujących
 400gr. chleb kosztował po 1 rubel kilogram, respa
 kosztowała po 3 ruble porcją zarabialiśmy tam
 po 3 ruble na 10 dni, zarabialiśmy tam tak że
 nigdy nam na wykupienie chleba niewystarczyło
 a o रुपie to niema co myśleć, bo i na chleb u
 nie zarobił tylko trzeba było, sprzedawać swoje
 ganderoby i do pierwsz chleb kupować, po wybachu
 wojny mieli nam chleba do 400gr. dzieciom 200gr.
 W roku 1941 po ogłoszeniu nam amnestyi dla
Polaków wyjechaliśmy do potudniowej rosji gdzie
 nas wozono, przez 3 miesiące Uzbek stan Karak stan
Kiskiz stan sami niewiedzieli gdzie nas zawieze
 maiz transporty zatrzymywali od 3 do 5 kilometrów
 od stacji w pustyni dlatego żeby niemożna było
 kupić cis do zjedzenia lub do picia, warunki
 były straszne, z wycieńczeniem wyruszyliśmy z marcy

Trupów z wagonów, głód nas do konca, gdzie
 zachorowała mi żona, po wielkich prośbach
 o lekarza, zatrzymali pociąg na stacji. Karakul
 zabrali choro do Szpitala, mimo wszelkich starań
 nie wiem omei życie czy zmarła, wozili nas
 jeszcze 2 tygodnie myślałem że już nas wszyscy
 zjedzą, Zawiezli nas do Dziatabeckiej Obłoci
 i przymusowo wywozili nas do Kotchorów na robotę
 unas kto nie pracuje ten nie iada, unas wszyscy
 pracują, pracowaliśmy tam przy zbieraniu
 waty, zarabialiśmy, w kotchorze 200gr. przeniecy
 dniem. Tam już ostatki sprzedawali chto co
 miał i dożywialiśmy się. Ziemiarki były nie
 możliwe do mieszkania ile pokryte były
 matym nawet śniegu, lub deszczem, stało się
 nam lato na głowy, i myśleliśmy że już
 koniec z nami i z naszym życiem. W stębowatam
 do wojska w Rosji wziętem 45 kg. obciążenie już
 wazę 75 kg.

Przebieg